

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 299/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátskou kanceláriou Erben & Erben, advokátska kancelária, s. r. o., Mostová 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom „*Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14 C 26/2004*“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom „Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14 C 26/2004“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že je účastníkom konania „o určenie autorského práva“ v konaní vedenom Okresným súdom Levice (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 14 C 26/2004 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ uvádza, že okresný súd už o jeho nároku dvakrát meritórne rozhodol, avšak v dôsledku v sťažnosti uvedených zrušujúcich rozhodnutí vyšších súdov nerozhodol o celom jeho návrhu. Sťažovateľ sa preto domnieva a tvrdí, že v postupe okresného súdu v napadnutom konaní dochádza k prietahom, a tým aj porušovaniu jeho označených práv.

Sťažovateľ okrem splnomocnenia k svojej sťažnosti nepripojil žiadne dôkazy.

Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„ Základne právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], občan SR, bydliskom: [REDAKOVANÉ], na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod. sp. zn. 14C/26/2004 boli porušené.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Levice, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 14C/26/2004 konal bez zbytočných prietahov.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], občan SR, bydliskom: [REDAKOVANÉ] finančné zadostučinenie vo výške 5.000,-€, ktoré sú porušovatelia povinní solidárne vyplatiť sťažovateľovi v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], občan SR, bydliskom: [REDAKOVANÉ] náhradu trov právneho zastúpenia (za prevzatie a prípravu zastúpenia a vypracovanie ústavnej sťažnosti) vo výške 363,79 € vrátane režijného paušálu a DPH, ktoré sú porušovatelia povinní zaplatiť sťažovateľovi na účet jej právneho zástupcu v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti

tohto rozhodnutia. Právny zástupca je platiteľom DPH ([REDACTED], pridelené Daňovým úradom Bratislava pre spoločnosť Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o.; [REDACTED]).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že predložené splnomocnenie nezodpovedá zákonným požiadavkám, tak aby mohlo byť akceptované pre účely zastupovania v konaní pred ústavným súdom. Z predloženého splnomocnenia nie je zrejmé, že ktorý z advokátov advokátskej kancelárie Erben & Erben prevzal zastupovanie, a ani to, ktorý advokát koná v mene advokátskej kancelárie.

Ďalším nedostatkom sťažnosti je skutočnosť, že k nej neboli okrem už nedostatočne formulovaného splnomocnenia pripojené žiadne dôkazy. Tvrdenia sťažovateľa o nerozhodnutí o celom predmete konania a tvrdenie, že využil sťažnosť na prietáhy

v konaní v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nie sú podložené relevantnými dôkazmi.

Uvedené nedostatky sťažnosti neumožňujú ústavnému súdu ani náležite preskúmať pravdivosť tvrdení sťažovateľa, z ktorých sťažovateľ vyvodzuje porušenie svojich označených práv, a vyhodnotiť, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

Zásadným nedostatkom sťažnosti je však nejasný, nezrozumiteľný a nevykonateľný petit. Sťažovateľ v prvom bode petitu žiada vysloviť porušenie označených práv postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 26/2004. Predmetom konania by mal byť teda namietaný postup krajského súdu. V druhom bode petitu však žiada vysloviť príkaz okresnému súdu v označenom konaní konať bez zbytočných prietahov. V druhom bode petitu sťažovateľ žiada priznať finančné zadosťučinenie, ktoré sú povinní vyplatiť porušovatelia.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a síce

akceptovateľné splnomocnenie, ako aj dôkazy – kópie sťažnosti na prietahy v konaní, odpovede na ňu, ako aj v sťažnosti označené rozhodnutia všeobecných súdov, v spojení s nejasným a nevykonateľným petitom sťažnosti spôsobuje taký rozsah nedostatkov, že ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa jeho sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd nezaoberal už ďalšími návrhmi formulovanými sťažovateľom v petite sťažnosti (návrh na priznanie finančného zadosťučinenia, návrh na priznanie náhrady trov konania).

Nad rámec odôvodnenia svojho rozhodnutia ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom všeobecného súdu v označenom konaní dochádza k zbytočným prietahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2016